

تحليلى بر اثرگذاري اشتغال زنان مناطق عشاييرى بر اقتصاد خانوارهاي آنها (مطالعه موردي: عشايير شهرستان چرداول)

علی رضا جمشيدی^۱: دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

سید اسكندر صیدايی: استاديار جغرافيا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

معصومه جمشيدی: دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

داود جمياني: دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

چكيمده

زنان عشایير به شیوه‌های گوناگونی بر اقتصاد خانواده تأثير می‌گذارند. يكى از مهم‌ترین شیوه‌های تأثيرگذاري اشتغال زنان در بخش صنایع دستی می‌باشد. زيرا اشتغال در اين بخش علاوه بر تأمین بخشی از نيازهای خانوار، می‌تواند يكى از منابع مهم درآمدی خانوارها نيز باشد. هدف از پژوهش حاضر، بررسی تأثير اشتغال زنان مناطق عشایيری (نيمه کوچنده) در صنایع دستی بر اقتصاد خانوار آنها در دهستان زردان واقع در (بخش هليلان) شهرستان چرداول از استان ايلام می‌باشد. در اين مطالعه برای جمع‌آوري اطلاعات از روش‌های مطالعه كتابخانه‌اي و بررسی اسنادي استفاده شده و اطلاعات ميداني با استفاده از پرسشنامه محقق ساخته بدمت آمده است. محدوده جغرافيايی پژوهش شامل ۲۶ روستا می‌باشد که ۵۴/۱۶ درصد از کل روستاهای منطقه‌ی مورد مطالعه را شامل می‌شود. اين روستاهها که به عنوان روستاهای هدف انتخاب شده‌اند، دارای اقتصاد مبتنی بر دامداری هستند. همچنین زنان عشایير منطقه مورد مطالعه به تولید محصولات و صنایع دستی مانند سيءه مال، چيت، گيوه، مونج‌يافي، جاجييم‌يافي، وسائل چوبی آشپزخانه و ... می‌پردازن. جامعه آماري تحقيق شامل زنان بالاي ۱۲ سال (عشایير نيمه کوچنده) دهستان زردان می‌باشد ($N = ۲۸۹۱$) که از اين ميان ۱۹۰ نفر با استفاده از فرمول کوکران ($d = ۰/۵$) و $p \& q = ۰/۰۷$ و به روش نمونه‌گيري تصادفي به عنوان نمونه‌ی مورد مطالعه انتخاب شده‌اند. نتایج نشان داد، عواملی مانند تكنولوژي ابتدائي برای تولید، دوری به شهر و انزواي جغرافيايی، کمبود مشتری، عدم وجود بازار برای محصولات تولیدی آنها و عدم حمایت مسئولين زمينه‌ساز دستيابي کمتر زنان به درآمد از طريق صنایع دستی در منطقه‌ی مورد مطالعه می‌باشند. همچنین نتایج حاصل از t تک نمونه‌ای تأثير اشتغال زنان عشایير در صنایع دستی را بر اقتصاد خانواده‌انها به دليل وجود مشكلات موجود تأييد نکرد.

واژه‌های کلیدی: زنان عشایير، صنایع دستی، اقتصاد عشایير، مناطق عشایيری، دهستان زردان.

^۱ نويسنده مسئول، alireza472003@yahoo.com

بیان مسأله:

انسان در طول تاریخ تاکنون سه نظام اجتماعی با اوضاع و شرایط اقتصادی، فرهنگی و سیاسی گوناگونی را تجربه نموده که به سبب توانایی محدود نظام قبلی در رفع نیازها و ارضاء خواسته‌های بشر، نظام اجتماعی جدید پا گرفته است. در حال حاضر زندگی عشایری و شیوه کوچنشینی به عنوان اولین نظام اجتماعی جامعه بشری، با وجود نقش بهسزایی که در توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور دارند (دهقانی و همکاران، ۱۳۹۱: ۷۹)، با چالش‌های متعددی مواجه بوده که شیوه زندگی کوچنشینی را به سمت اضمحلال و افول سوق می‌دهد (شکور و همکاران، ۱۳۹۲: ۲). اهمیت کارکردی این شیوه از زندگی در کشوری همچون ایران قابل توجه و تأمل بوده که در بیان وجهی از این اهمیت می‌توان به نقش زندگی عشایری (دامداری) در اقتصاد ملی اشاره داشت (ولایابی، ۱۳۶۹؛ خاکی‌پور، ۱۳۹۰: ۴۳۱). البته لازم به ذکر است، بررسی برنامه‌های توسعه اقتصادی - اجتماعی تهیه و اجرا شده در کشور نشان می‌دهد که با وجود توانایی‌های جامعه عشایری، کمتر برنامه‌ای در هماهنگی با وضعیت جمعیتی، توانمندی‌ها و میزان نیازهای این جامعه تقویت و اجرا شده است؛ و بر این اساس، از نظر بسیاری از شاخص‌های توسعه و دسترسی به خدمات، میان این جامعه و جوامع شهری و روستایی شکافی بزرگ وجود دارد (صیدایی، ۱۳۸۹: ۱۴۵-۱۴۴؛ مهدوی و همکاران، ۱۳۸۶). در جامعه پر تحرک کوچندگی برای هر گروه سنی از زنان، فعالیت‌هایی مناسب وجود دارد که بیکاری در آن بسیار نادر است. زنان عشایر، با توجه به نظام ایلیاتی غالب، از جمله افرادی هستند که رده‌بندی میزان مشارکت در تولید و سهم‌پذیری در اشتغال مولد، از سایر زنان جامعه ما چه از نظر میزان اشتغال و چه از نظر میزان فعالیت در شغل سهم بیشتری دارند (صادق مغافول، ۱۳۸۹: ۲۲). در بخش فرهنگ نیز زنان عشایر به عنوان حافظان و نگهدارندگان میراث‌های فرهنگی و مذهبی، ملی جامعه عشایری محسوب می‌شوند که موارد نگهداری این مواریت در قالب پوشک اصیل و سنتی، آداب و رسوم، صنایع دستی، ترانه‌هایی به مناسب مختلف در سوز و سوگ و غیره می‌توان دید زنان عشایر به عنوان کارآمدترین نیرو در جوامع سنتی، مؤثرترین نقش را در انتقال میراث فرهنگی و سنتی گذشتگان به نسل‌های آینده ایفا کرده و می‌کنند.

صنایع دستی با ویژگی‌های ارزنده‌ای از قبیل: ملی بودن، عدم وابستگی، قابلیت ایجاد و توسعه در کلیه مناطق شهری، روستایی و عشایری، عدم نیاز به کارشناسان خارجی، دسترسی آسان به مواد اولیه و ابزار کار مختصر و ارزان، ایجاد درآمد مکمل، ارزش افزوده بالا، قدرت اشتغالزاوی و ... (کرمی و همکاران، ۱۳۹۱: ۲۸)، یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌های توسعه اقتصادی جامعه عشایری است. صنایع دستی جامعه عشایر با شهرت جهانی خود، زاییده ذوق و هوش سرشار مردمان عشایر بوده و اغلب به دست توانمند زنان عشایر تولید می‌شود (پارسایی، ۱۳۸۶؛ رضادوست و ممبینی، ۱۳۹۰: ۹۴). زنان عشایر به عنوان نیمی از پیکره جامعه عشایری کشور (سازمان امور عشایر کشور، ۱۳۸۷)، دوشادوش و همراه با مردان در کلیه ابعاد زندگی با اشتغال خود در بخش‌های مختلف، در افزایش درآمد خانوار نقش بهسزایی را ایفا می‌کنند (زیبایی‌نژاد، ۱۳۸۸: ۵۸؛ پاپزن و همکاران، ۱۳۸۹: ۱۷۷). از طرفی با نگاهی به آمارهای ارائه شده کشور در سه دهه‌ی گذشته، مشاهده می‌شود به دلیل وجود موانع اجتماعی (بی‌سوادی و پایین بودن سطح سواد و تبعیض جنسیتی)، موانع قانونی (قوانين ناظر بر خانواده و قوانین مربوط به اشتغال زنان)، موانع اقتصادی (رکود و رونق اقتصادی، مهاجرت از روستا به شهر، اعتقاد به غیراقتصادی بودن نقش زنان، کم تنوعی فرصت‌های شغلی و بالا بودن هزینه‌ی نیروی کار زنان برای کارفرمایان) و محدودیت‌های فرهنگی و سنتی، سهم مشارکت زنان در اشتغال و بازار کار بسیار کمتر از مردان است (رستمی، ۱۳۸۳). با توجه به مطالب بالا، هدف از انجام پژوهش حاضر، بررسی نقش زنان عشایر تولید کننده محصولات و صنایع دستی در اقتصاد خانواده‌های عشایر است و در راستای آن به سؤالات زیر پاسخ خواهد داد.

- آیا صنایع دستی تولید شده بوسیله زنان عشایر بر اقتصاد جامعه عشایری مورد مطالعه تأثیرگذار است؟
- مشکلاتی که زنان عشایر مورد مطالعه در مسیر تولید محصولات و صنایع دستی با آن مواجه هستند کدامند؟

پیشینه تحقیق:

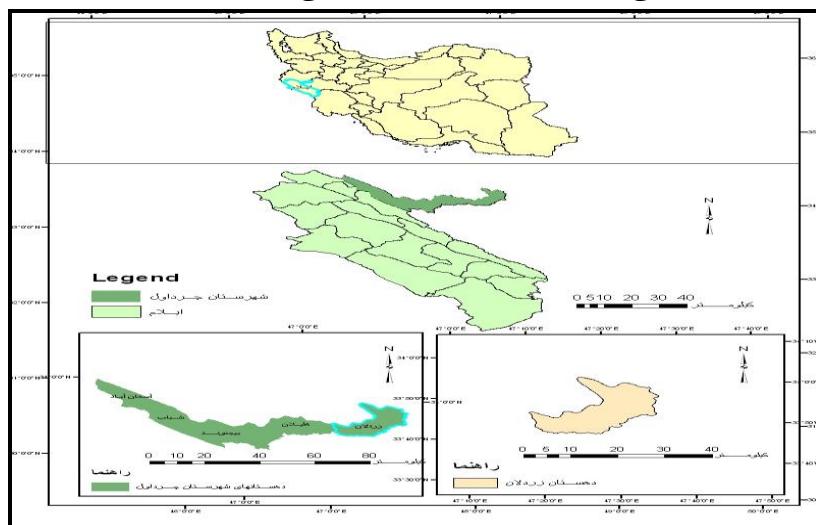
رستمی (۱۳۸۳)، در پژوهشی با هدف بررسی وضعیت اشتغال زنان استان مازندران در بخش صنایع دستی به این نتیجه رسید که نسبت و میانگین جمعیت زنان شاغل در بخش صنایع دستی در مقایسه با مردان در طی دوره‌ی اول (۱۳۷۵ تا ۱۳۸۰) بین ۱۰ تا ۱۲ برابر است، ولی این رقم در سال ۱۳۸۱ کاهش چشم‌گیری می‌یابد و حدوداً به ۵ تا ۶ برابر مردان می‌رسد. نسبت و میانگین جمعیت زنان شاغل بهره‌مند از تسهیلات وام اشتغال یا خوداشتغالی در مقایسه با مردان در طی دوره اول (۱۳۷۵ تا ۱۳۸۰) بین ۱۰ تا ۱۲ برابر است و این رقم در دوره دوم (۱۳۸۱) در خصوص زنان مشابه می‌باشد، ولی در مورد مردان رشد بیشتری می‌یابد. نتایج پژوهش عنایت و دسترنج (۱۳۸۷)، با هدف بررسی رابطه اشتغال زنان با عزت نفس آنان نشان داد زنان شاغل در مقایسه با زنان خانه‌دار از عزت نفس بالاتری برخوردارند و اشتغال زنان می‌تواند سبب عزت نفس، موقعیت اجتماعی و خودکفایی در زن شود و در مجموع تأثیر مثبتی بر بهداشت روانی زن داشته باشد. فلاح شمسی و بیروتی (۱۳۸۷)، وضعیت اشتغال زنان در تعاوی‌های کشاورزی و منابع طبیعی در استان فارس را بررسی کرده‌اند. نتایج پژوهش نشان داد مشارکت زنان در تعاوی‌های تولیدی علاوه بر برخورداری آنان از تسهیلات اقتصادی و اجتماعی، موجبات ارتقای سطح زندگی آنها را نیز فراهم آورده است. یافته‌های پژوهش اوتادی (۱۳۸۷)، با هدف بررسی تأثیر اشتغال زنان بر سلامت روان همسرانشان نشان داد بین سلامت روان همسران زنان شاغل در قایسه با همسران زنان خانه‌دار تفاوت معناداری وجود دارد. بدین معنا که همسران زنان شاغل از سلامت روان بالاتری برخوردارند. همچنین، بختیاری (۱۳۸۸)، در مطالعه‌ای تأثیر اشتغال زنان بر خانواده را بررسی کرد. نتایج نشان داد در صورتی که اشتغال زنان بر شرایط زندگی فرزندان تأثیر منفی نگذارد، می‌تواند در ارتقای سطح اقتصاد خانوار مفید و مؤثر باشد.

فلاح‌تبار (۱۳۸۹)، به بررسی جهانی شدن، صنایع دستی عشایر و تأثیرگذاری آن در بقاء و تداوم نظام عشایر با هدف مطرح کردن یک موضوع بنیادی در زمینه بقاء نظام معيشیتی مبتنی بر کوچ نشینی با توجه به تحولات جهانی شدن پرداخته است. نتایج پژوهش وی نشان می‌دهد که جهانی شدن باعث دگرگونی‌های نو و شتابناکی در عرصه فرهنگ به ویژه فرهنگ محلی و قومی شده است که نقش سنتی مکان، فضا، سرزمین، قوم و فرهنگ را در ساخت و نگهداری هویت اجتماعی - اقتصادی تضعیف می‌کند. لذا به علت تنوع در نظام معيشیتی عشایر، صنایع دستی عشایر به عنوان ارزش‌های فرهنگی آنها می‌تواند در بقاء و تداوم نظام در حال فروپاشی عشایر نقش داشته باشد. جواهری و همکاران (۱۳۸۹)، به بررسی اثرات اشتغال زنان بر کیفیت زندگی آنان که به صورت موردی در بین زنان شاغل در وزارت جهاد کشاورزی انجام گرفت، پرداخته‌اند. نتایج نشان داد افرادی که از وضعیت شغلی مناسب‌تری برخوردارند، دارای سطح کیفیت زندگی بهتری هستند. پاپ‌زن و همکاران (۱۳۹۰)، به بررسی آموزش‌های فنی حرفة‌ای زنان روستایی در زمینه صنایع دستی پرداخت. آنها معتقدند با توجه به اینکه هدف از اجرای این آموزش‌ها اشتغال‌زایی در راستای توسعه اقتصادی روستا می‌باشد، اما متأسفانه به علت محدودیت اعتبارات، نبود صرفه اقتصادی تولید در سطح خرد و ... امکان اشتغال زنان روستایی در زمینه صنایع دستی بسیار محدود است.

نتایج مطالعه‌ی علیپور و مجnoon (۱۳۹۱)، که با هدف تحلیل اقتصادی صنایع دستی و نقش آن در توسعه اقتصادی استان گیلان به این نتیجه رسیدند که جذب نیروی کار توسط بخش صنایع دستی علاوه بر تعادل بخشیدن به سایر بخش‌ها، تأثیر قابل توجهی بر اشتغال‌زایی غیرمستقیم دارد. همچنین، جمشیدی (۱۳۹۱) در مطالعه‌ای به بررسی عوامل مؤثر بر اشتغال زنان روستایی در شهرستان شیروان چرداول از استان ایلام پرداخت. نتایج مطالعه وی نشان داد که با افزایش سال‌های تحصیلات، افزایش میزان زمین زراعی متعلق به زنان روستایی و افزایش تعداد افراد خانوار زنان روستایی احتمال اشتغال زنان روستایی شهرستان مورد مطالعه افزایش می‌یابد.

شناخت منطقه مورد مطالعه:

دهستان زردهان، یکی از دهستان‌های شهرستان چرداول از توابع استان ایلام می‌باشد. این دهستان واقع در قسمت شرقی شهرستان چرداول بوده و دارای ۲۶ روستا می‌باشد. ساختار اقتصادی آن مبتنی بر دامداری و شیوه معیشت نیمه کوچنشینی می‌باشد. شکل شماره ۱ موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه را نشان می‌دهد.

شکل ۱- نقشه موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه

روش تحقیق:

این پژوهش با رویکرد پیمایشی (توصیفی - تحلیلی) و با هدف بررسی تأثیر اشتغال زنان عشاير (نیمه کوچنده) در صنایع دستی بر اقتصاد خانوار آنها در دهستان زردهان واقع در (بخش هلیلان) شهرستان چرداول از استان ایلام انجام شده است. در این مطالعه برای جمع‌آوری اطلاعات میدانی از پرسشنامه محقق ساخته استفاده شد. علاوه بر این، به منظور تقویت پایه‌های نظری و دقت در گردآوری اطلاعات، از روش‌های مطالعه اسناد و مدارک نیز استفاده شده است. محدوده جغرافیایی پژوهش شامل ۲۶ روستا می‌باشد که ۵۴/۱۶ درصد از کل روستاهای منطقه مورد مطالعه را شامل می‌شود. این روستاهای که به عنوان روستاهای هدف انتخاب شده‌اند، دارای اقتصاد مبتنی بر دامداری و به صورت نیمه کوچنده زندگی می‌کنند. زنان عشاير منطقه مورد مطالعه علاوه بر فعالیت‌های روزمره مانند فعالیت‌های مربوط به خانه، تربیت و رسیدگی به فرزندان خود، فعالیت در بخش کشاورزی و دامداری به تولید محصولات و صنایع دستی مانند سیه مال، چیت، گیوه، مونج‌بافی، جاجیم‌بافی، وسایل چوبی آشپزخانه و ... نیز می‌پردازند. جامعه آماری تحقیق شامل زنان بالای ۱۲ سال (عواشر نیمه کوچنده) دهستان زردهان می‌باشد ($N = 2891$) که از این میان ۱۹۰ نفر نفر با استفاده از فرمول کوکران ($p \& q = 0/5$ و $d = 0/07$) و به روش نمونه‌گیری تصادفی به عنوان نمونه مورد مطالعه انتخاب شده‌اند. همان‌طور که گفته شد، ابزار مورد تحقیق پرسشنامه‌ای بود که روایی صوری آن با نظرخواهی از صاحب‌نظران موضوع و اساتید دانشگاه مورد تأیید قرار گرفت. همچنین، پایانی (اعتماد) پرسشنامه

^۱-Qian, F.Z, and Zi.P

به وسیله ۳۰ پرسشنامه و از طریق پیش‌آمون در یکی از روستاهای عشایری خارج از منطقه مورد مطالعه و با استفاده از روش آلفای کرونباخ بررسی شده که مقدار محاسبه شده ۰/۸۶ درصد بود. بنابراین پرسشنامه مورد مطالعه دارای انسجام درونی و قابل اعتماد می‌باشد.

پرسشنامه مورد مطالعه شامل ۲ بخش اصلی می‌باشد. بخش اول مربوط به ویژگی‌های اجتماعی - اقتصادی و حرفه‌ای زنان مورد مطالعه می‌باشد که به طور کلی در برگیرنده گویه‌هایی مانند سن، سطح تحصیلات، وضعیت تأهل، شغل اصلی و سابقه در شغل اصلی می‌باشد. بخش پایانی پرسشنامه شامل گویه‌هایی می‌باشد (۹ گویه) که به بررسی مشکلات و مسائل زنان تولید کننده صنایع دستی در دهستان زردان در سطح لیکرت پنج قسمتی (از خیلی کم تا خیلی زیاد)، پرداخته است. تجزیه و تحلیل داده‌ها نیز با استفاده از نرم‌افزار SPSS انجام گرفته است. برای تحلیل آماری از t تک نمونه‌ای استفاده شده است.

یافته‌های تحقیق:

با توجه به نتایج جدول شماره ۱، میانگین سن زنان عشاير منطقه مورد مطالعه که در تولید صنایع دستی اشتغال دارند برابر با ۴۷/۰۲ سال است. همچنین سابقه تولید صنایع دستی توسط آنها دارای میانگین ۱۷/۰۳ سال می‌باشد که نشان‌دهنده ذوق و گاها علاقه‌مندی زنان این منطقه به تداوم سنت‌هایی است که سالیان سال آن را لمس کردند. علاوه بر این، متوسط تعداد فرزندان زنان مورد مطالعه، که از مد برای محاسبه استفاده شده است، برابر با ۷ نفر می‌باشد. بر اساس نتایج، متوسط (مد) تعداد دام‌های خانوار زنان روستایی، که معیشت اصلی آنان و خانوارهایشان بر اساس آن است، معادل ۶۵ رأس دام بود. کمترین تعداد دام نگهدارشده در خانوار زنان مورد مطالعه برابر با ۵۰ رأس و بیشترین تعداد دام معادل ۳۵۰ راس دام بود. همان‌طور که پیداست تکیه معیشتی مردم منطقه مورد مطالعه بیشتر بر دامداری و شرایط نیمه کوچندگی بود، در این راستا تعداد کم قطعات زمین کشاورزی که اغلب به شکل دیم هم بودند دلیل موجه‌ی برای اثبات این گفته است.

جدول ۱- ویژگی‌های شخصی، اجتماعی و اقتصادی زنان عشاير مورد مطالعه

متغیرها	میانگین	انحراف معیار	کمترین	بیشترین
سن (سال)	۴۷/۰۲	۱۳/۳۶	۱۴	۶۷
سابقه در تولید صنایع دستی (سال)	۱۷/۰۳	۱۱/۷۸	۴	۳۵
تعداد فرزندان*	۷	-	۳	۱۱
تعداد دام*	۶۵	-	۵۰	۳۵۰
تعداد قطعات زمین کشاورزی*	۲	-	۱	۴

منبع: یافته‌های میدانی تحقیق، ۱۳۹۱. * برای این متغیرهای مد استفاده شده است

جدول شماره ۲ میزان تحصیلات و وضعیت تأهل زنان عشاير منطقه مورد مطالعه را نشان می‌دهد. همان‌طور که مشاهده می‌شود، اکثریت ۸۸/۹۴ (درصد) زنان تولید کننده صنایع دستی در روستاهای عشايري دهستان زردان بی‌سواد هستند. همچنین ۸/۹۴ درصد آنها دارای تحصیلات در حد ابتدایی و نهضت و تنها ۲/۱۲ درصد آنها تا حد راهنمایی ادامه تحصیل داده‌اند. این جدول نشان‌دهنده پایین بودن سطح تحصیلات زنان در دهستان مورد مطالعه است. همچنین، زنان تولید کننده محصولات صنعتی در منطقه مورد مطالعه اکثرا (۴۷/۳۶ درصد) متاهل هستند و ۴۳/۱۶ درصد آنها سرپرست خانوار و ۶/۳۲ درصد آنها مجرد و ۳/۱۶ درصد آنها مطلقه بودند.

جدول ۲- توزیع درصد فراوانی میزان تحصیلات و وضعیت تأهل زنان عشاير نمونه مورد مطالعه

میزان تحصیلات*	فراآنی	وضعیت تأهل**	درصد	فراآنی	درصد	میزان
بی‌سواد	۱۶۹	متاهل	۸۸/۹۴	۱۲	مجرد	۶/۳۲
نهضت و ابتدایی	۱۷	متاهل	۸/۹۴	۹۰	مجرد	۴۷/۳۶
راهنمایی	۴	مطلقه	۲/۱۲	۶	متاهل	۳/۱۶
کل	۱۹۰	سرپرست خانوار	۱۰۰۰	۸۲	متأهل	۴۳/۱۶

منبع: یافته‌های میدانی تحقیق، ۱۳۹۱. * مد = بی‌سواد. ** مد = متأهل

در این مطالعه، برای بررسی وضعیت اقتصاد منطقه مورد مطالعه، به بررسی وضعیت اشتغال سرپرست خانوارهای مورد بررسی پرداخته شده است. شیوه معيشت در جوامع عشاير مورد بررسی بیشتر متکی بر دامداری (۶۴/۷۸ درصد) است. در واقع می‌توان عنوان کرد، اقتصاد آنها بر دامداری متکی هست. همچنین از مشاغل دیگر در این منطقه، براساس نتایج به دست آمده کشاورزی - دامداری (۱۱/۰۱ درصد) و کارگری ساده در شهرهای اطراف (۱۱/۰۱ درصد) می‌باشد. در منطقه مورد مطالعه عشاير نیمه کوچنده می‌باشند. به عبارتی دیگر، تقریباً ۶ ماه از سال (فصل پاییز و زمستان) همه در روستا ساکن هستند و دامها را به صورت روزانه به مراعط طبیعی برده و در طول روز نیز به صورت دستی با علوفه‌ای که قبل از ذخیره یا خربیداری کرده‌اند و یا در زمین‌های ناچیز زراعی خود کشت کرده‌اند، تعلیف می‌نمایند. در این ایام از سال معمولاً بسیاری از مردان آن مناطق به کار-های دیگری از جمله کارگری در شهرهای اطراف مشغول می‌شوند و زنان خانوار تقریباً تمامی فعالیتهای مربوطه را انجام می-دهند. در ۶ ماه دوم سال، خانوارها به همراه دام‌های خود به مناطق سردسیر (کوه بان بن) کوچ می‌نمایند و در این دوره دام‌ها از مراعط موجود تغذیه می‌نمایند. زنان عشاير منطقه، در کنار کارهای اصلی مربوط به معيشت دامداری، به تولید صنایع دستی نیز می‌پردازن. (جدول شماره ۳).

جدول ۳- توزیع فراوانی شغل اصلی سرپرست خانوار زنان نمونه مورد مطالعه

شغل اصلی	فراوانی	درصد	درصد تجمعی
دامدار	۱۲۳	۶۴/۷۸	۶۴/۷۸
کشاورز	۱۲	۶/۳۶	۷۱/۱۴
کشاورز و دامدار	۲۱	۱۱/۰۱	۸۲/۱۵
کارگر	۲۱	۱۱/۰۱	۹۳/۱۶
کارمند	۲	۱/۰۵	۹۴/۲۱
سایر مشاغل	۱۱	۵/۷۹	۱۰۰/۰

منبع: یافته‌های میدانی تحقیق، ۱۳۹۱.

بر اساس نتایج بدست آمده، بیشتر زنان عشاير دهستان مورد مطالعه (۳۰/۵۳ درصد) به موج بافي اشتغال دارند. همچنین ۱۶/۸۴ درصد آنان به چیتبافی مشغول هستند و ۱۴/۷۴ درصد آنان نیز به تولید وسایل چوبی آشپزخانه مانند ملاعق، قاشق چوبی، تخت گوشت، کاسه‌های چوبی و ... اشتغال دارند (جدول شماره ۴). همچنین، اکثریت زنانی (۳۸/۴۱ درصد) که در صنایع دستی اشتغال دارند میزان درآمد خود را در حد کم برآورد کرده‌اند، ۲۰ درصد آنها درآمد خود را در حد بسیار کم، ۲۵/۲۷ درصد آنها درآمد از صنایع دستی را در حد متوسط بیان کرده‌اند. همچنین، ۱۶/۳۲ درصد زنان روستایی که همان زنان سرپرست خانوار هم هستند و با جدیت بیشتر به امر تولید صنایع دستی اشتغال دارند، میزان درآمد خود را در حد زیاد و بسیار زیاد برآورد نموده‌اند. (جدول شماره ۵).

جدول ۴- توزیع فراوانی نوع محصولات دستی تولیدی زنان عشاير و میزان درآمد از صنایع دستی نمونه مورد مطالعه

متغیرها	گویه‌ها	فراوانی	درصد	درصد تجمعی
نوع صنایع دستی	سیه مال	۱۹	۱۰/۰	۱۰/۰
	مونج بافي	۵۸	۳۰/۵۳	۴۰/۵۳
	جاجیم بافي	۲۱	۱۱/۰۵	۵۱/۵۸
	ابزار کشاورزی	۷	۳/۶۸	۵۵/۲۶
	وسایل چوبی آشپزخانه	۲۸	۱۴/۷۴	۷۰/۰
	گیوه‌بافی	۲۵	۱۳/۱۶	۸۳/۱۶
	چیتبافی	۳۲	۱۶/۸۴	۱۰۰/۰

منبع: یافته‌های میدانی تحقیق، ۱۳۹۱.

جدول ۵- توزیع درصد فراوانی میزان درآمد زنان عشايری مورد مطالعه از صنایع دستی

متغیرها	گویه‌ها	فراوانی	درصد	درصد تجمعی
میزان درآمد از صنایع دستی	بسیار کم	۳۸	۲۰/۰	۲۰/۰
	کم	۷۳	۳۸/۴۱	۵۸/۴۱
	متوسط	۴۸	۲۵/۲۷	۸۳/۶۸
	زیاد	۲۳	۱۲/۱۱	۹۵/۷۹
	بسیار زیاد	۸	۴/۲۱	۱۰۰/۰
	جمع کل	۱۹۰	۱۰۰	-

منبع: یافته‌های میدانی تحقیق، ۱۳۹۱.

پس از بررسی وضعیت درآمد حاصل از تولیدات صنایع دستی زنان عشايری مورد مطالعه و مشخص شدن وضعیت بسیار ضعیف درآمد حاصله از این فعالیت، در این بخش به بررسی علل پایین بودن درآمد حاصله و مشکلات موجود برای تولید این محصولات پرداخته شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود (جدول شماره ۶) برای تعیین مهم‌ترین مشکلات موجود بر سر راه تولید و فروش محصولات صنایع دستی توسط زنان عشاير دهستان زردهان از توابع استان ایلام، از ضریب تغییرات (C.V.) استفاده شد. با توجه به میزان ضریب تغییرات بدست آمده، متغیر تکنولوژی ابتدایی برای تولید (ضریب تغییرات ۰/۳۳۰)، متغیر دوری به شهر و انزوای جغرافیایی (ضریب تغییرات ۰/۴۱۰) و نبود مشتری یا نبود تقاضای بالا و همچنین ضریب تغییرات (ضریب تغییرات ۰/۴۵۴) به عنوان مهم‌ترین عوامل مؤثر بر پایین بودن درآمد و همچنین بر عدم تولید این محصولات به میزان بالا در منطقه‌ی مورد مطالعه شناخته شده‌اند. برآورد شده است.

جدول ۶- رتبه‌بندی مهم‌ترین مشکلات زنان عشاير تولیدکننده صنایع دستی در منطقه مورد مطالعه

مشکلات تولیدکننده‌گان صنایع دستی	میانگین	انحراف معیار	ضریب تغییرات	رتبه
تکنولوژی ابتدایی	۲/۹۸	۰/۹۸۶	۰/۳۳۰	۱
دوری به شهر و انزوای جغرافیایی	۲/۴۶	۱/۰۱	۰/۴۱۰	۲
کمبود مشتری	۳/۶۱	۱/۶۴	۰/۴۵۴	۳
عدم وجود بازار برای محصولات تولیدی آنها	۳/۵۰	۱/۱۸۹	۰/۵۴۰	۴
عدم حمایت مسئولین	۴/۰۸	۲/۴۲	۰/۵۹۱	۵
پایین بودن قیمت محصولات در بازار	۳/۳۱	۱/۹۸	۰/۵۹۸	۶
عدم تبلیغات کافی و اطلاع‌رسانی در جامعه	۲/۴۱	۱/۶۹	۰/۷۰۱	۷
ناتوانی رقابت با محصولات مدرن و غیرستانتی	۳/۰۱	۲/۵۰	۰/۸۳۰	۸
عدم تشکیل کلاس‌های آموزشی	۳/۶۱	۳/۱۱	۰/۸۶۰	۹

منبع: یافته‌های میدانی تحقیق، ۱۳۹۱.

همان‌طور که در جدول شماره ۷ مشاهده می‌شود، در این بخش از مطالعه به بررسی مهم‌ترین دلایل (پسانداز خانوار، درآمد خانوار، رفاه خانوار، مهاجرت خانوار) اشتغال زنان عشاير مورد مطالعه در صنایع دستی پرداخته شده است. بر اساس نتایج بدست آمده مهم‌ترین دلایل اشتغال زنان روستایی در صنایع دستی در منطقه مورد مطالعه عامل کاهش فشار مالی بر سرپرست خانواده (با ضریب تغییرات ۰/۴۲۷ بوده) است. یعنی زنان در دهستان مورد مطالعه، اشتغال در صنایع دستی را به دلیل کمک به اقتصاد خانواده و کاهش فشار مالی بر سرپرست خانواده خود انتخاب نموده‌اند و در این راستا نقش کمک خرج برای همسران خویش را ایفا نموده‌اند. همچنین شاخص‌های افزایش پسانداز مالی و آینده‌نگری و افزایش درآمد خانوار به ترتیب با ضرایب تغییرات ۰/۴۵۱ و ۰/۴۵۵ در رتبه‌های دوم و سوم اهمیت قرار دارند. همان‌طور که گفته شد بسیاری از مردان مناطق مورد مطالعه در ماههایی از سال که در روستا ساکن هستند فعالیت‌های مربوط به دامداری را بر عهده‌ی زن و فرزندان خانوار خود گذاشته و خود برای کارگری و کسب درآمد راهی شهرهای همچوار و یا دیگر شهرهای کشور می‌شوند، که زنان مورد مطالعه عنوان کرده‌اند که برای جلوگیری از این اتفاق، علاوه بر فعالیت‌های روزمره‌ی خود، دست به تولید صنایع دستی

می‌زنند تا با درآمد حاصل از فروش آنها بتوانند کمک خرچ خانوار خود باشند.

جدول ۷- رتبه‌بندی مهم‌ترین دلایل اشتغال زنان عشايري مورد بررسی در صنایع دستی

رتبه	متغیر	میانگین	انحراف معیار	ضریب تغییرات
۱	کاهش فشار مالی بر سرپرست خانواده	۴/۸۹	۲/۳۱	۰/۴۲۷
۲	افزایش پس انداز مالی و آینده‌نگری	۳/۹۹	۱/۸	۰/۴۵۱
۳	افزایش درآمد خانوار	۴/۱۹	۱/۹۱	۰/۴۵۵
۴	رفاه اقتصادي و مالي	۴	۲/۵	۰/۶۲۵
۵	امنيت اقتصادي	۴/۰۱	۲/۷۹	۰/۶۹۵
۶	پيشگيري از مهاجرت مولدان خانواده	۳/۱۹	۲/۳۲	۰/۷۲۷

منبع: یافته‌های میدانی تحقیق، ۱۳۹۱.

پس از مشخص شدن مهم‌ترین دلایل اشتغال زنان عشايري مورد بررسی در صنایع دستی، از افراد مورد مطالعه خواسته شد که مشخص کنند با استفاده از تولید صنایع دستی مربوطه چقدر به اهداف مورد نظرشان دست یافته‌اند و به عبارتی، تأثیر اشتغال زنان عشايري در صنایع دستی بر اقتصاد خانوار چقدر بوده است که نتایج آن با استفاده از آزمون t تک نمونه‌ای مورد بررسی قرار گرفت و در جدول شماره ۸ ارائه شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود، t بدست آمده از جدول برابر با $-15/01$ می‌باشد. منفی t بدست آمده نشان‌دهنده پایین‌تر بودن میانگین متغیر تأثیر اشتغال زنان عشايري منطقه مورد مطالعه بر اقتصاد خانوار از بودن ملاک می‌باشد. پس می‌توان به این نتیجه رسید که اشتغال زنان منطقه مورد مطالعه با توجه به مشکلات موجود عنوان شده، مانند متغیر تکنولوژی ابتدایی برای تولید، متغیر دوری به شهر و انزوای جغرافیایی و نبود مشتری یا نبود تقاضای بالا و همیشگی برای این تولیدات، نتوانسته است بر اقتصاد خانواده‌ی آنها اثرگذار باشد.

جدول ۸- نتایج آزمون t تک‌نمونه‌ای تأثیر اشتغال زنان عشايري در صنایع دستی بر اقتصاد خانوار در منطقه مورد مطالعه

95% Confidence Interval of the Difference		Mean Difference	Sig	df	t	تأثیر اشتغال زنان عشايري در صنایع دستی بر اقتصاد خانوار
Upper	Lower					
۳/۱۰۱	۲/۵۳۴	۲/۹۲۳	.۰/۰۰۰	۱۸۹	-۱۵/۰۱	

منبع: یافته‌های میدانی تحقیق، ۱۳۹۱.

نتیجه گیری:

مهم‌ترین وظیفه‌ای که طبیعت به دلیل توانایی فیزیکی و بیولوژیک زنان به عهده آنان گذاشته است، باروری، جان‌بخشیدن و فرزندزایی، شیردادن، نگهداری و رسیدگی اولیه به کودک است که بقای نسل و اساس هستی انسان‌ها را رقم می‌زنند. از طرفی زنان دوشادوш و همراه مرد در سراسر زندگی بشری نقش اساسی بازی کرده و این دو همواره مکمل هم بوده‌اند که این بحث در زندگی روستایی و بهویژه در جامعه‌ی عشايري به وضوح قابل مشاهده است. زنان عشايري (نیمه کوچنده) دهستان زردهان، علاوه بر وظیفه طبیعی خود (باروری و تولید نسل) در فعالیت‌های مربوط به خانه و فعالیت‌های مردماری همواره نقش تعیین کننده‌ای داشته و دارند. همچنان، بسیاری از زنان عشايري برای کمک به معیشت خانوار و جلوگیری از مهاجرت مرد خانوار برای کسب درآمد به شهرها دست به تولید صنایع دستی می‌زنند. با تولید صنایع دستی با کیفیت توسط زنان عشايري مورد مطالعه و در صورت وجود بازار مناسب و متقاضی کافی می‌توان شاهد رونق گرفتن تولید آن محصولات و همچنان افزایش درآمد خانوار و بالارفتن سطح کیفیت زندگی خانوارهای عشايري دهستان زردهان بود.

نتایج مطالعه حاضر نشان داد، با وجود اشتغال زنان عشايري (نیمه کوچنده) دهستان زردهان در صنایع دستی و تولید محصولات مختلف خاص آن منطقه، ۵۸/۴۱ درصد آنها عنوان کرده‌اند که درآمد حاصل از فروش صنایع دستی تولیدی توسط آنها در حد کم و بسیار کم می‌باشد و تنها ۱۶/۳۲ درصد آنها میزان درآمد حاصله را از این طریق در حد زیاد و بسیار زیاد عنوان کرده‌اند. پس از اینکه مشخص شد عدم رضایت اکثریت زنان عشايري مورد مطالعه از درآمد حاصله از تولید صنایع

دستی، به بررسی دلایل این امر پرداخته شد که نتایج مشخص کرد عوامل ابتدایی بودن تکنولوژی برای تولید باعث عدم توان رقابت با تولیدات صنعتی می‌شود)، دوری به شهر و انزوای جغرافیایی (موجب عدم دسترسی آسان خریداران به آن منطقه و به طبع آن نبود مشتری دائمی و یا نبود بازار خاص فروش این محصولات شده و همچنین باعث عدم اطلاع از سلایق جدید مشتریان نیز خواهد شد) مهم‌ترین دلایل پایین بودن و عدم رضایت افراد مطالعه از درآمد حاصل از تولیدات صنایع دستی در آن منطقه است. به طور کلی، با توجه به مطالب شرح داده شده و نتایج به دست آمده، مشاهده می‌شود که اشتغال زنان منطقه مورد مطالعه با توجه به مشکلات موجود عنوان شده، نتوانسته است بر اقتصاد خانواده‌ی آنها اثرگذار باشد.

منابع و مأخذ:

۱. اوتادی، مریم (۱۳۸۷): «تأثیر اشتغال زنان بر سلامت روان همسرانشان»، مطالعات فرهنگی - دفاعی زنان، سال ۴، شماره ۱۲، تهران، صص ۹۷-۱۳۱.
۲. اولیانی، اسماعیل (۱۳۶۹): بررسی اقتصادی اجتماعی اسکان عشایر، مجموعه مقالات سمینار استراتژی توسعه زندگی عشایر، انتشارات سازمان امور عشایر ایران.
۳. ایمان، محمدتقی و لیلا بهمنی (۱۳۹۱): «تأثیر اشتغال زنان بر ساختار توزیع قدرت در خانواده مطالعه موردي شهر شیراز»، فصلنامه تخصصی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر، سال ۶، شماره ۱۹، شوستر، صص ۱-۲۶.
۴. باقری، معصومه، ملتفت، حسین و هدایت شریفیان (۱۳۸۸): «بررسی تأثیر اشتغال زنان بر هرم قدرت در خانواده»، مجله خانواده پژوهی، سال ۵، شماره ۱۸، تهران، صص ۲۴۷-۲۶۲.
۵. پاپ‌زن، عبدالحمید و نشمیل افشارزاده (۱۳۸۹): «دانش بومی شناسایی، تولید مثل و به‌گزینی دام در میان عشایر کوچنده ایل کلهر»، مجله روستا و توسعه، سال ۱۳، شماره ۴، تهران، صص ۱۶۱-۱۸۰.
۶. پاپ‌زن، عبدالحمید، خوشقدم، خالدی و عادل سلیمانی (۱۳۹۰): «ارزشیابی آموزش‌های فنی حرفة‌ای زنان روستایی در زمینه صنایع دستی»، مجله جامعه‌شناسی زنان، سال دوم، شماره سوم، مرداد، صص ۲۱-۳۷.
۷. پارسایی، الهام (۱۳۸۶): نگاهی به چالش‌های پیش‌روی توسعه صنایع دستی، روزنامه همبستگی.
۸. توسلی، افسانه و وحیده انصاری (۱۳۹۰): «تأثیر اشتغال زنان بر ساختار قدرت در خانواده‌های شهر ایوانکی»، زن در توسعه و سیاست، دوره ۹، شماره ۳، تهران، صص ۱۴۹-۱۳۳.
۹. جمشیدی، فاطمه (۱۳۹۱): بررسی عوامل موثر بر اشتغال زنان روستایی در استان ایلام: مورد شهرستان شیروان و چرداول، پایان نامه کارشناسی ارشد توسعه روستایی، دانشگاه گیلان.
۱۰. جواهری، فاطمه، سراج‌زاده، سیدحسین و ریتا رحمانی (۱۳۸۹): «تحلیل اثرات اشتغال زنان بر کیفیت زندگی آنان (مطالعه وردی: زنان شاغل در وزارت جهاد کشاورزی)»، مجله زن در توسعه و سیاست، دوره ۸، شماره ۲، تهران، صص ۱۴۳-۱۶۲.
۱۱. حیدری، غلامرضا و فهیمه جهان‌نما (۱۳۸۲): «توانایی‌های زنان در اقتصاد تولیدی عشایر»، فصلنامه پژوهش زنان، دوره ۱، شماره ۶، تهران، صص ۱۶۴-۱۲۹.
۱۲. خاکی‌پور، لیلا، بارانی، حسین، دریجانی، علی و رضا کرمیان (۱۳۹۰): «بررسی سهم مرتخ در درآمد دامداری خانوار عشایری (مطالعه موردي: حوزه آبخیز همیان)»، مجله مرتع، سال ۵، شماره ۴، تهران، صص ۴۳۰-۴۳۷.
۱۳. دهقانی، امین، صیدایی، اسکندر، و سیروس شفقی (۱۳۹۱): «سنجرش و بررسی شاخص‌های کیفیت زندگی در کانون‌های اسکان عشایری، مطالعه موردي؛ کانون‌های اسکان عشایری استان‌های فارس و اصفهان»، نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی سال ۱۲، شماره ۲۷، تهران، صص ۹۶-۷۷.
۱۴. رستمی، مصطفی (۱۳۸۳): «بررسی وضعیت اشتغال زنان استان مازندران در بخش صنایع دستی (منطقه مورد مطالعه: شهرستان ساری)»، پژوهشنامه علوم انسانی و اجتماعی، سال چهارم، شماره ۱۳، ساری، صص ۶۵-۴۰.

۱۵. رضادوست، کریم و محمدعلی مومبینی (۱۳۹۰): «بررسی عوامل مؤثر بر بکارگیری رنگ‌ها در صنایع دستی ایل بختیاری»، فصلنامه تخصصی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر، سال ۱، شماره ۱، شوستر، صص ۸۷-۱۱۲.
۱۶. زیبایی‌نژاد، محمدرضا (۱۳۸۸): «اشغال زنان؛ عوامل، پیامدها و رویکردها (از نگاه مدیریت اجتماعی)»، اشتغال زنان (مجموعه مقالات و گفت‌وگوها)، دفتر مطالعات و تحقیقات زنان، تهران، صص ۱۰۳-۲۱.
۱۷. شکور، علی، طبیبی، حمیدرضا، باقرزاده، محمدصادق و غلامعباس واحدپور (۱۳۹۲): «سنچش عوامل اجتماعی و اقتصادی مؤثر بر اسکان عشاير در استان فارس»، فصلنامه برنامه‌ریزی منطقه‌ای، سال سوم، شماره ۹، مرودشت، صص: ۱۱-۱.
۱۸. صادق مغانلو، حسینعلی (۱۳۸۹): «توانمندی‌های زنان عشايری استان اردبیل در گرددشگری عشايری استان»، ماهنامه تازه‌های کشاورزی، شماره ۲۱-۹۲، مشهد، صص ۲۰-۲۵.
۱۹. صیدائی، سید اسکندر (۱۳۸۹): «بررسی مسایل اساسی کانون‌های اسکان عشاير و ارائه راهکارهای علمی و کاربردی (نمونه‌های مورد مطالعه: بکان، گل افسان و قراب)»، مجله تحقیقات جغرافیایی، شماره ۹۷، مشهد، صص ۱۶۶-۱۳۹.
۲۰. علیپور، حیدرضا و کبری مجnoon (۱۳۹۱): «تحلیل اقتصادی صنایع دستی و نقش آن در توسعه اقتصادی استان گیلان»، مجله گیلان‌ما، سال دوازدهم، شماره ۲، پیاپی ۴۷، رشت، صص ۱۴۲-۱۲۶.
۲۱. عنایت، حلیمه و منصوره، دسترنج (۱۳۸۷): «بررسی رابطه اشتغال زنان با عزت نفس آنان با تأکید بر عوامل جمعیتی»، مجله علوم اجتماعی و انسانی دانشگاه شیراز، دوره ۲۷، شماره ۱، شیراز، صص ۹۶-۸۱.
۲۲. فلاح شمسی، سید رشید و زهرا بیروتی (۱۳۸۷): «وضعیت اشتغال زنان در تعاونی‌های کشاورزی و نابع طبیعی مطالعه منطقه‌ای استان فارس»، مجله جنگل و مرتع، شماره ۸۰ و ۷۹، تهران، صص ۸۲-۷۴.
۲۳. فلاحتبار، نصرالله (۱۳۸۹): «جهانی‌شدن، صنایع دستی عشاير و تأثیرگذاری آن در بقاء و تداوم نظام عشاير، دومین همایش ملی جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری؛ فضای جغرافیایی، رویکرد آمایشی و مدیریت محیط، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر».
۲۴. کرمی، مهرداد، چوبچیان، شهلا و خلیل کلانتری (۱۳۹۱): «برنامه‌ریزی فضایی بهمنظور مکانیابی بازارچه‌های صنایع دستیس (مطالعه موردي: استان خراسان جنوبی)»، مجله مطالعات و پژوهش‌های شهری و منطقه‌ای، سال ۴، شماره ۱۵، اصفهان، صص ۳۶-۲۱.
۲۵. محبوبی، محمدرضا (۱۳۷۴): «ضرورت شمول نظام آموزش ترویج بر زنان روستایی. اقتصاد کشاورزی و توسعه»، ویژه‌نامه نقش زنان در کشاورزی، تهران، صص ۲۵۱-۲۳۹.
۲۶. مهدوی، مسعود، رضایی، پژمان و مجتبی قدربری معصوم (۱۳۸۶): «روستاهای برآمده از اسکان عشاير و چالش‌های آن در استان چهارمحال و بختیاری»، مجله روستا و توسعه، سال دهم، شماره ۱، تهران، صص ۶۲-۴۱.
27. Quian, F.Z, and Zi.P, (2011): Women's Entry Into Self-Employment In Urban China: The Role Of Family In Creating Gendered Mobility Pattern, World Development, Vol. 40, No.6, pp 1201-1212.